

From: xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Sent: Sunday, February 12, 2012 12:22 AM
To: reditelstvi/a.t/nemnbk.cz
Subject: Poděkování personálu chirurgické kliniky

Dobrý den paní ředitelko,
v noci z 23. na 24. 1. 2012 jsem byla akutně přijata do vaší nemocnice pro komplikace po chirurgickém výkonu varixů.

Nejdříve jsem měla trochu obavy, jak taková malá nemocnice s malým komplementem mě dokáže pomoci, ale byla jsem velmi příjemně překvapena.

Po příjmu na chirurgické ambulanci jsem byla umístěna na oddělení čisté chirurgie pro pro tvrdý otok v místě operační rány, který se šířil do malé pánve, stehna, boku. Dopoledne jsem absolvovala sono k vyloučení žilní trombózy, která se vyloučila, otok naopak postupoval. V odpoledních hodinách přišel na vizitu sloužící lékař pan MUDr. Tomáš Omáčka. Prohlédl moji operační ránu, kde se ukázala v celém rozsahu otoku flegmóna.

Jsem zdravotní sestra a vím, jak se někdy lékař umí "tvářit, zbude-li mu pacient k akutnímu řešení do služby". Pan doktor Omáčka má však absolutně lidský přístup s přirozeným zájmem o pacienta! Ve večerních hodinách mě v celkové anestezii otevřel operační ránu a vyčistil hnis v rozsahu, který byl možný. Přeložil mě na oddělení septické chirurgie. Další den se za mnou byl podívat, jak se mě daří. Přišel v civilu, myslela jsem si, že akorát odchází z nemocnice domů. Později (před propuštěním z nemocnice) jsem se dozvěděla, že pan doktor v nemocnici pracuje jen 1x v týdnu, zbytek týdne pracuje ve své ordinaci v Lysé nad Labem. Přišel tedy ve svém volnu. Nesmírně si toho vážím a velmi mu děkuji.

Na septickém oddělení se stal mojí ošetřujícím lékařem MUDr. Ivan Sevelka, který mě měl v péči 14 dnů. Byl také velmi laskavý. Můj zánět byl tak velký, že i při otevření a vyčištění rány postupoval další dva dny, dokud nezabrala nasazená antibiotika. 3 dny byl můj stav poměrně vážný, ale díky těmto lékařům, se zánět nakonec podařil zvládnout.

Poděkování patří i panu doktoru Václavu Panáčkoví, který mě v lokální anestezii zavedl ještě drén do operační rány, aby hnis odcházel rychleji.

Přesto, že já už z fyzické (po 2 operačních výkonech v CA) i psychické únavy jsem hůře snášela bolest a byla jsem labilnější, byl ke mě také milý a nestresoval mne. Samozřejmě děkuji i panu prim. MUDr. Jaroslavu Vernerovi se kterým jsem se setkala při velkých vizitách a při konziliu, než mne zabrala výše zmíněná atb. a rozhodoval jakým způsobem se dál bude moje léčba ubírat.

Děkuji mu, že má tak skvělý tým!

Chtěla bych poděkovat zdravotním sestřím z odd. septické chirurgie, velmi ráda také jmenovitě, ale bohužel jejich jména neznám. Měly samozřejmě jmenovky, ale ve stavu kterém jsem byla, jsem vizitky moc nevnímala. Lékařů je pár a ostatní personál o nich neustále mluví jménem. Sester je více, každý o nich mluví pouze jako o "sestřičkách". Jeden večer jsem požádala sloužící sestru, zda by mě nenapsala na papír jména sester. Zeptala se žertem: "To bude na nějakou černou listinu"? Odpověděla jsem, že jsou i "bílé" listiny. Ten seznam mě nakonec nepřinesla a já už se o něj nepřihlásila. Bohužel ze své praxe vím, jak je sestra často opomíjená a jak sestry stále nemají dostatek sebevědomí, že jsou stejnými odborníky ve své práci, jako kdokoli jiný. Je to tím, že o týmové práci a stejné cennosti každého člena týmu se jen mluví, realita je mnohdy taková, že ve zdravotnictví jsou kasty personálu podle jejich náplně práce. Lékař znamená nejvíce, sestra méně, pomocný personál nejméně. Také právně sestra nemá dost právní zodpovědnosti, ačkoliv kvalifikačně by na ni dosáhla.

Nejsou zvyklé se stále představovat jmény jako lékaři. Úplně jsem tu sestru chápala, že dle těchto nepsaných pravidel, se pak obává vystoupit z anonymity bezejmenných sestřiček. Velice jim děkuji za jejich péči a jestliže jim toto poděkování předáte, určitě se nebudou obávat říkat do budoucna svá jména :-)

Děkuji i ošetřovatelkám, byly velmi milé a vstřícné. Děkuji i paním uklízečkám a paní z kuchyňky. Byly velmi profesionální, protože zaklepaly, kdykoli vcházely do pokoje a vždy pozdravily, i kdyby to bylo několikrát za den.

Děkuji i za stravu, jakou jsem na chirurgii dostávala. Ne každé zdravotní zařízení dává teplé večeře a má opravdu rozmanitou a chutnou stravu.

Propuštěna do domácího ošetření jsem byla 7.2. 2012. Strávila jsem ve vaší nemocnici 2 týdny a s péčí na chirurgii jsem byla opravdu spokojena.

Přeji Vám a veškerému personálu nemocnice hodně osobních a pracovních úspěchů a pevné zdraví. Také vám přeji, aby i další pacienti byli tak spokojeni jako já.

S úctou, Marcela Špínková, Milovice